

Kramérnyusowy
Král. Pražské Poštovní Noviny.

Roku 1790.

Číslo 19.

Druhý roční běh.

W Sobotu dne 8 Máje.

Wáleční Příběhové. Dvorská Zpráva, List sedmý.

Dle zprávy, kterou polní Maršalek hrabě Wallis na den 17 dubna z Belesbradu zaslal, Obrst Mikuláš doweděl se strz spechyre, že zástup nepřatel tisíce mužů sylný, stojící w Aležince, z Silegowače a Bání třinácte set mužů na pomoc očekává, aby na nasse w Jagodíně pozůstáwagizy Orbsté dobrovolníky rozraziti mohl, a mezy tím že Vysoký Wezír, který s tisíce muži z Nowipazaru wytráhl, a z Čačaku 1,500 mužů na pomoc dostal, lewé řídlo nassich dobrovolníků přepařdnauti chce. Podlé této došlé zprávy

Obrst Mikulášewič wzal hned před sebe, že na nepřately w Aležince, kdež hlavoně shromáždění byli, autoť věinj, a gim w gich předsewzetj překážeti bude. To wezma před sebe, hned dne 5 w noci s swau pěchotou, s swými a s Grewenskými husary, též s několika děly pustil se na cestu z Parachynu přes Kassan.

Když se Pan Obrst dne 6 w noci nepřátelům přibližowal, swau pěchotu pod zpráwau Majoru Smida a Gece do dwau řarré, a husary pod zpráwau Majora Lukyče na oba boky postavil, a děla před boky zawezti poručil. Tu:

rečké

recké přední strážě spatřiwše náš přední zástup, učinily pokřik w Aležince, a když gim 300 mužů přišlo z Bani na pomoc, dodali sobě myslí, a vyrazili na náš zástup velmi zmužile; ale náši postavili se gim na odpor, a dotrvali na ně tak statečně, že oni w tu chvíli přehnauti musyli.

Abý Turcy tím lépe přiwábeni byli, Major Lukyč s předním zástupem postoupil nazpátek. Turcy w tu chvíli byli zde opět, a statečně do našich doráželi; mezi tím ale náši počali z kusu střeliti, a ginák nepřátelům bránili se s takovým srdcem, že oni neyprwé klesali, a pak do Aležince vtíkati počali. Skrze to náši nabywše tím wíce zmužilosti, pustili se za nimi do Aležince, zde na ně poznovu učinili autok, a když Turcy y odtud, pušiwše se přes řeku Morawu, k Nysě vtíkali, náši hnali se za nimi na půl hodiny cesty, a gestě některé z nich pobili. Všech dohromady zbitych Turků počítá se přes 50, a jeden byl chycen. Na naši straně 2 toliko muži přišli k zabiti. Wůdce nepřátelského pluku Alý Bassa Wučitenský z Albanye s takowau rychlostí vtíkal z Aležince, že raní w swém bytu na wsecky své spisy zapoměl.

Poněwadž náši od nepřátel zanechané weliké zásoby wseleké potravý pro nedostatek vozů sebau wzyti nemohli, Pan Obrst Michaljewič poručil wsecku tu potravu ohněm spáliti, při čemž také několik stavení w Aležince shořelo. Blíž odtud zagatý dobytek z částky Aležinským obywatelům, kterýmž přináležel, nawrácen byl, a z částky našim wožákům dostal se za kořist. Gestě dne

7ho Obrst Michaljewič wrátil se nazpátek, w Kassan noclehowal, dne 8 dorazyl do Parachynu, a následugjýho dne byl opět w Jağodjně.

Pan Obrst wseckého lidu statečnost schwaluge, obzwalánně ale od něho schwáleni byli pro swau sednatost, Adnad Trifun Stanossowic, Wostko Čikyc, dobrowolník Arseně Andrič, z oficyrů Setnjcy Skoikowic a Nowáko, a 3 stupník Iwicič.

Dworiská Zpráva, list osmý.
Z Bukarestu polnj Marsšalek Prync Koburk w známost wrádj na den 18 dubna následugjý příběh: Kasse patrolly (neb ponůcky), které každodenně z Čerugů, Mozozeý a Teroye až do Balesfatu sstráhowaly, giž negaký čas od Turků za Dunagem ležjících byli stiháni a nepokogeni. Obrstlaytnant Bey, an w Baradalu stogj, zwědew o tom, na rychlost wzal k sobě 40 mužů pěšich od Spleny, 20 Sasoystých gezdů, 20 Tozstánských husarů, a 50 Walasstých dobrowolníků, kterýmž říkagj Kleweari, a sám se pustil do Balesfatu. Abý Turcy myslili, že opět obyčegná patrolla přicházý, Pan Obrstlaytnant poručil, aby gyzdný lid okolo kopce gel, a pěkora aby teprw po hodině následowala, sám pak s několika dobrowolníky pustil se na přjwrssi.

Turcy, genž také nynj na patrollu očíhowali, toho práwě dne byli sylněgši w počtu než obyčegně, a připlauili na třích čaykách, z kterýchž dwau každá dwěma kusy, a třetj čtyřmi kusy opatřena byla. Turcy byli tak neprozřetelnj, že gedné čayky, která as 500 kročegů nahoře od druhých stála, bezewsecho

rossého lidu zanechali. Gať mile spatřili naše dobrovolníky na vrchu, gaťo wzrešklj pustili se po nich, a s násylím z swých kusů střileli počali. Obrššlaytnant Bey aby tjm dále Turky od čayek odladil, poručil dobrovolníkům pomalu canšati, a mezy tjm gyzdnému lidu rozkázal Turkům na záda připadnauti. Turcy bráznili se syce velmi ostře, a nevstále z swých děl střileli, ale předce sřdnarosti našeho lidu nigakž odolati, ani wjc své prázdne čayky dostihnauti nemohli; za tau přecinau ta čayka y s dwěma kusy našim do rukau se dostala, a přes 50 Turků dšlem pobito, poraněno, a dšlem w Dunagi zropeno bylo; nebo naši gezdowé, westřz wšickni potřkagice se s hrdinstvím srdcem, některak od nepřátel odtrhnauti se nedali, nybrž gezdjm během pustice se za vřškagjeymi až k Dunagi, kohož mečem postihnauti a rozsekati nemohli, každěho v wodě stopili.

Poněwadž pěšši lid do toho času gestě nepřítáhl, nebylo tedy lze dále na nepřátely dorážeti; když ale žástupník Kyrwe s pěchotau přitáhl, Obrššlaytnant Bey hned postavil lid na břeh Dunage, myslé, že se snad Turcy opět o něco poskusgij; ale oni, ač gim gědna čayka přišla na pomoc, vpustili cele od svého předsewzetj, a toliko za dvě hodiny nevstále a nadarimo z kusů střileli. Pan Obrššlaytnant wida, že nepřátelé žádného wjc srdce nemagij, poručil čayku na kusy rozslaney, a wezma dvě wybogowaná děla sebau, gestě toho dne v wečer do Nozozey odráhl nazpátek.

Ž Sasoyšských gezdů toliko 1 desátník a 2 sprostnj mužj přišli k pora-

žení, z nichžto ale geden hned nato vzšel. Pan Obrššlaytnant Bey dáwa swému lidu tu chwálu, že se wšickni wůbec statečně chowali.

Saukromné wogenšské Zpráwy.

Gistě Říšské Nowiny, které zwláště těmito časy lidem wůbec zamilowaná wěc gsau, pod tjm článkem: Ž Říše 21 dubna, podotřkagj těch důležitostí, na kteréž ted celá Ewropa své oči vřené má. W nich se prawj:

"Giz celých osm tyhodnů mluwj se o wálečných přípravách, kterýmiž gať Rakaušský tak y Pruský dwůr zaneprázdnen gest; nic wšak méně dosawad z žádné strany wogna wypowieděna nenj. To mešťanů nepochybne od tud pocházj, poněwadž dwůr Ruský, který o wšem zprawen býti, a který při té důležitosti také swůg saud wynesti musj, přišš vzdálený gest."

"Mezy tjm Pruský dwůr své alliancy zawřel. Gaťe alliancy z alliancy s takowými mocnostmi, kterýmiž Pruský Mocnár penězy y lidem napomocen býti musj. Kdyby se wšak wogna dlanuho protáhnutí měla, budeli ta pomoc dlanuho trwati? — Toho každěmu politikowi k dobrému uvážení zanechawám, a prawjm toliko, že se Pruský dwůr nad swau možnosť do nyněgššich důležitostí wkládá."

"D Sřwendjch. Pokud Sřweydstý Král wogenšské daně, kterauž byl na své stawy vložil, a kteréž ted z nedostatku Tureckých pomocných peněz na nevyž potřebuge, neobdržj, tak Pruský dwůr gemu pro budaný wálečné tažení, wezma neyprwé Sřweydsté Pomorany do

zástavy, wogenské autraty založí. Zda-
li wšak Šweydsstj stawowé nad tauto
pomocy gaŕau radost mjeti budau, aneb
zdali tomu připustěgi, teprw časem zwoj-
me. Alezy tjm ale zdá se při nyněg-
šich wálečných důležitostech, že Šweyds-
stj dwůr pustil se do cedhování, a ho-
spodského newzal na radu; aspoň za
nyněgšich časů mezy bogugjeymi moc-
nostmi gest to glistotné prawidlo, aby
ten, kdož z swých vlastních prostředků
wogny wěsti nemůže, raděgi doma zů-
stal. *ic.*

Při konce předěšlého týhodne poz-
wstala powěst, že wognu s Pruským
dworem máme dozagista, ano že wy-
powědení wogny z Pruské strany giž
skutečně na swětlo gest; ale prawě toho
týhodne, kdybychom lepsi a glistši zprá-
wu mjeti měli, wšecko opět gest richo,
a polityčtj mudrákowé nanowo počog y
wognu dohremady pletane. Zatjm ale,
budiť gať bud to mračno, kterěz se nad
námi poráblo, ledwa se bez strastiwe
baure a hromobitj roztrhne a rozežene,
a konečně, čchož perem a newstálým do-
biháním rychlých poslu wygednati lze
nebylo, to mčtem nepochybne wyrženo
býti musy. — Na nassj y na Pruské
straně wálečné připrawy den po dni
gsau sylněgšj, a gakkoli weliký počet
wálečného lidu při nassj česté armáde
pozůstawá, předce (prý) gestě sem 18
tisýc wogsta z Uher přitáhne, a zbírání
rekrutů newstále trwá. Také Polstj
občané nanowo rozeřsali rekrutyrowání,
a swůg wrčený počet wogsta, aspoň
65 tisýc mužů, w brzkém času pohro-
madě mjeti čtěgi. — Y takěli pak předce
z tak mnohonásobných na wšech stranách

činěných wálečných připraw počog dau-
fati můžeme? Sorwa — zwlášť když
powožugeme, že Pruský dwůr from vz-
činěné aliancy s Turky, dle které tomu
chce, aby náš král, dwůr zwlášť pro
sebe s Tureckým dworem s swým malým
aneb dokonce žádným prospěchem počog
zawřel, nadto gestě od nassho dwora
požádal, aby on swobodné Polské obcy
halicye a Lodoměre postaupil, a nyněg-
šjho Pruského Slezsta na wěčné časy se
odřekl; aneb zdali z toho počog saudiz-
me, když naproti tomu náš král, dwůr
při Pruském toho pohledáwá, aby on
Slezsto nazpátek wrátil, zo millionů zlas-
tých nyněgšich wálečných vtrat nahradil,
a posledně od aliancy s Tureckým dwor-
em, která nemůž než wšem okolnjm
zemjm neywšše záhubna býti, vstaupil;
ne počog zagistě, ale raděgi wognu o-
čekawati můžeme. Alezy tjm dčg se
gať dčg, náš mocný a stawný král,
dwůr pro wšelikau přjvodu náležitě
přichystán gest, aniz mu scházý na dos-
brých přátelj, kterjžby mu w čas po-
trěby napomocni nebyli. Gsau Spas-
nyelowé, Portugallowé a Benátčané,
kterjž Tureckému dworu dosti weytrž-
nostj nadělagj, a Angličané sněsti se na
tom, že se do Pruských důležitostí ni-
kterak mjsyti nebudau.

Že skutečně na Pruské straně wá-
lečné připrawy se dělagj, glistý list z
Berlina psaný na den 23 dubna dáwá
nám o tom neomylnau zpráwu. Tak
se pisse. Wšecká režká střelba giž
zbrognice wywezena gest před město, a
lifranti dostali poručení, aby w neywěz-
šj čerstwosti as 8 tisýc konj shledali,
kterj do 1ho máge pohromadě býti mus-
segj.